

[Tholstrup.]

mangler jo lidt med hensyn til at tage konsekvensen af de fremsatte bemærkninger. Som jeg allerede har sagt under første behandling, er alle forudsætninger til stede for en hastigt gennemført liberalisering til restriktionernes endelige afvikling, hvilket ikke kan ske for hurtigt.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen efterlyste en større vilje til at føre frihandel, altså fra andre partiers side; hvis der havde været nogle flere, der ville føre frihandel, kunne der være mening i at vælte regeringen, for så kunne der føres den helt rigtige liberale politik. Hvad er det for partier, der ikke vil føre frihandel i denne sag? At de socialistiske partier ikke vil det, er vi klar over. At de radikale vil gøre det med en vis moderation, er vi også klar over; de har dog gang på gang udtrykt viljen og lysten til frihandel. De konservative afsvor jo tolden ved første behandling, altså skulle der heller ikke været noget i vejen fra den side, og retsforbundets stilling er klar. Ja, så er der kun eet parti tilbage. Det må altså være venstre selv. Prøv at stikke armen ind under vesten og føl efter, om det ikke er der, manden skal findes. Men den første betingelse for, at man kan få sådan noget gennemført, er jo, at man selv tror på frihandel.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde, at vi har ikke råd til en større import, og det er frihed, vi vil have. Men hvad skal vi så bruge friheden til? Det ligger sådan, at vi for de samme penge kan få en meget større import, når vi får varerne på frilister og køber varerne der, hvor vi kan få dem billigst. Metervarer, som vi har talt så meget om, kan man i et tilfælde, jeg har fået oplyst, købe 25 pct. billigere, end man gør i øjeblikket, hvis man blot havde frilisten.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde, at retsforbundets politik kunne være rigtig nok, hvis vi ikke netop i de sidste 20 år havde ført en ufri politik, og da vi altså ikke har ført frihandel i de sidste 20 år, kan vi efter det ærede medlems opfattelse heller ikke begynde i dag. Det kunne være rart at vide: Hvornår kan vi så begynde? Jeg siger udtrykkeligt: Hvornår kan vi så begynde? Dermed mener jeg faktisk, at vi kan begynde så småt. Jeg er villig til at begynde småt, hvis det ærede medlem vil lægge for.

Vi blev indbudt til et samarbejde; hvis vi ville afsværge grundskylden og hele vort øvrige program, altså løbe fra vore principper, løbe fra vort program, på samme måde som venstre har gjort det, så kunne vi få den allernådigste stilling at blive bivogn til venstre. Nu har vi set, hvordan det er gået med den lille bivogn, partiet har her i København. Vi vil meget nødtigt have samme skæbne, og vi ville selvfølgelig risikere samme skæbne, hvis vi på samme måde som venstre svigtede idealerne, frihandlen, svigtede vort program. Næh, jeg må henvise det ærede medlem til at bejle til de radikale, som venstre jo er så enige med.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen sagde, at alle er enige om, at en regering må have en bemyndigelseslov. Jeg melder mig fra for en ordens skyld. Jeg ved godt, at der vil komme den indvending, at det betyder ikke noget o. s. v., men jeg vil alligevel sige det, for at det ikke skal være usagt. Og jeg vil sige, at det er heller ikke nødvendigt længere, for krigen er forbi. Det var under krigen og de hårde vilkår, at det var nødvendigt; nu ser det helt anderledes ud.

Det ærede medlem benyttede lejligheden til at fremsætte den efterhånden kendte frase, som er udslynget af socialdemokratiet, at en anden politik vil føre til stor arbejdsløshed, såvel de konservatives pengepolitik som retsforbundets frihandelspolitik. Dette postulat kan efterhånden få folk til at tro, at der ligger noget i det, men jeg tror ikke, det får større vægt ved at blive gentaget. Jeg kan imidlertid sige, at en fortsættelse af regeringens og dens støttepartiers politik vil medføre arbejdsløshed i det lange løb. Vor konkurrenceevne er gennem høje skatter og restriktionsbundne fordyrende handlinger og handler så stærkt og så hurtigt på retur, at vi vil stå i en meget vanskelig situation, hvis vi skulle få en lille smule klimatisk modgang, og når Marshallhjælpen hører op.

Jeg er bekendt med de indvendinger og pengepolitiske betragtninger, som fremsættes fra de konservatives og venstres side, men jeg kan ikke tillægge dem så afgørende betydning, som disse to partier gør det. Fordelene ved en frigivelse af erhvervslivet er så mange og alsidige, at